

Şehit İlhan Varank'ın Ardından

– M.Nihat Malkoç · 11 Temmuz 2019

Abdestini alarak bir yiğit yola çıktı
Şehadet sarayının kapıları açıktı
'Acaba' diyemezdi, söz konusu vatandı
Bu hakikat dostunun canı yurda adandı
Hakikate yaslandı, teslim olmadı güce
Hain sızmasın diye nöbetteydi o gece
Haçlı'nın maşaları saldırınca yurduna
Kurşunlara yürüdü, hiç bakmadı ardına
Diriliş çağrısına ses verdi İlhan Hoca
Gönül bahçelerinden gül derdi İlhan Hoca

O ki yiğit süvari, önden giden atlıydı
Şehadete koşarken rüzgârdan kanatlıydı
O gece vatan için ölmeye niyet etti
Bu dünya gurbetinden sılaya hicret etti
Milleti sömürenin karşısında durandı
Ömrünün saatini şehadete kurandı
Bu dünya mektebinde son dersini verdi o!...
Ölüme gülümsedi, maksuduna erdi o!...
Önden giden atlıydı, öncüydü İlhan Hoca
Hainler tenekeydi, inciydi İlhan Hoca

O gece akan kanı bayrakta hilâl oldu
Ezan ve selâlarda çınlayan Bilâl oldu
O/nurlu tarihini yiğit vurdu sırtına
Bakmayı düşünmedi, bir kez bile ardına
İyice çukurlaşan bu dünyadan savuştu
Canından çok sevdiği Yaradan'a kavuştu
Zaman bu direnişin şahittir her anına
İlhan Hoca katıldı şehitler kervanına
Dağlardan kopup gelen bir seldi İlhan Hoca
Temmuz'un sıcağında bir yeldi İlhan Hoca

Biliyordu ki millet ve Hakk yanımızdaydı
Bayrağın kırmızısı akan kanımızdaydı

Milletine inandı, tanımadı paşayı
Rezil rüsva eyledi iki yüzlü maşayı
Göklerden geldi emir, yıldıza yoldaş oldu
Gözlerinden süzülen bir damlacık yaş oldu
Kurşundan beter saydı ihanet acısını
Bir kez bile duymadı ölümün sancısını
Zalimin karşısında bir dağdı İlhan Hoca
Gonca gül yetiştiren bir bağdı İlhan Hoca
Dudaklarında tekbir, elinde bayrak vardı
Öyle coşkuluymdu ki İstanbul ona dardı
O zifirî gecede bizlere neler oldu?
Goncalar gül olmadan bahçelerinde soldu
Vatandı mevzubahis, ona dair dilekler...
Şehidin bedenini kucakladı melekler
O ki Saraçhane'de ölümü öldürendi
Kendi gülemese de vatani güldürendi
Hainlerin önünde dik durdu İlhan Hoca
Bize vatan eyledi bu yurdu İlhan Hoca

Asımların hocası, eğitim neferiydi
Biliyordu bu gidiş son kutlu seferiydi
O gece bayrağını kalp gönderine astı
Bu şerefli yiğidi toprak bağına bastı
Şehadet şerbetini bir yudumda içti o
Güzeller güzelinin diyarına göçtü o
Vatana sevdalıydı, asil ruh taşıyordu
Maddeden ölse bile kalplerde yaşıyordu
İstiklâl köprüsünün başıydı İlhan Hoca
Ümmetin atan kalbi, yaşıydı İlhan Hoca

Doğuştan yığitti o; er doğan, er öldü
Millet için ağlayan, millet için gülendi
Mazlumdan yana oldu, hakkı tutup kaldırdı
Dostunu abat etti, düşmanına saldırdı
Meydan meydan dolaştı, kurşunla alay etti
'Ben' yerine 'Biz' dedi, zorları kolay etti
Hakk onu şehitlerin sofrasına buyurdu
Canını siper etti, öksüz koymadı yurdu
Gözümüzde büyüdü, dağ oldu İlhan Hoca

Ölenler hayvan imiş, sağ oldu İlhan Hoca

Firavunlara inat, Yusufça yaşadı o
Faydasız her ne varsa hepsini boşadı o
Aslan gibi kükredi, kırdı çelik kafesi
Son sözü 'Allah' oldu, verirken son nefesi
Kuşandı al bayrağı, kefeni niyetine
Geçerken selâm verdi melekût heyetine
15 Temmuz gecesi kışı bahar eyledi
Zifirî karanlığı nurlu nehar eyledi
Hakk'ı tutup kaldıran bir eldi İlhan Hoca
Candan aziz vatana bedeldi İlhan Hoca

M. NİHAT MALKOÇ